

[Finansministeren.]

og indekstillaeg blev indført i lov om boligbyggeri. Lovforslaget afskaffer denne utilstigede beskatning.

De ændringer i reglerne om befodringsfradrag, som foreslås i lovforslagets § 1, nr. 4-5, er forudsat i den betænkning, som folketingets kildeskatteudvalg afgav i forrige samling.

Efter den foreslåede § 9 B skal reglen om fradrag for befodringsudgifter som følge af skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder kun gælde, når den skattepligtige har haft 2 eller flere arbejdssteder uden for sin bopæl eller dennes umiddelbare nærhed. Efter den gældende regel kan den skattepligtige få fuldt fradrag for sine befodringsudgifter, når han blot har ét arbejdssted på bopælen og ét arbejdssted uden for denne. Dette medfører i en del tilfælde en forskelsbehandling, som ikke kan anses for rimelig. Jeg skal tillade mig at belyse dette med et eksempel. En skatteyder, der har arbejdssted hjemme, og som tillige arbejder f. eks. i den nærliggende by, kan få det ubegrænsede fradrag efter reglen om flere arbejdssteder. En anden skatteyder, der arbejder i samme by, og som er nabo til den første skatteyder, men som ikke samtidig har arbejdssted på bopælen, kan derimod kun få det begrænsede fradrag for befodrning mellem hjem og arbejdsplads. Efter forslaget bliver disse to skatteydere nu ligestillet, idet de begge får det begrænsede fradrag efter lovforslagets §§ 9 C og 9 D.

Den foreslåede § 9 C indeholder 2 ændringer i reglen om det begrænsede fradrag for udgifter til befodrning mellem hjemmet og arbejdspladsen. Efter den gældende lov kan den skattepligtige kun få befodringsfradrag i det omfang, de samlede befodringsudgifter for ham selv og personer, der sambeskattes med ham, har overstegit 400 kr. Denne grænse, der blev fastsat i 1959, foreslås ændret til 600 kr. Ved opgørelsen af befodringsfradraget kan der efter den gældende lov højst medregnes et udgiftsbeløb på 1.800 kr. for hver person. Denne grænse, der blev fastsat i 1964, foreslås ændret til 2.000 kr.

Efter lovforslagets § 1, nr. 6, ophæves bestemmelsen i ligningslovens § 13 om fradragret for udgifter til udarbejdelse og

trykning af doktorafhandlinger, der antages af en højere læreanstalt. Denne fradragsregel blev i sin tid indført ud fra et ønske om at opmuntre til videnskabeligt arbejde. Det er imidlertid ikke hensigtsmæssigt at give denne opmuntring i form af et særligt fradrag i den skattepligtige indkomst. For det første taler et forenklingshensyn herimod, og for det andet virker reglen temmelig tilfældigt eller vilkårligt, fordi dens betydning for den enkelte videnskabsmand afhænger af hans indkomstforhold i det år, doktorafhandlingen antages. Det er derfor tanken at afløse fradragsreglen med en ordning, hvorefter der gives de pågældende videnskabsmænd et direkte tilskud.

Efter lovforslagets § 1, nr. 8 og nr. 10, begrænses fradragsretten for løbende ydelser og gældsrenter, som den skattepligtige betaler til såkaldte familiefonds.

Ifølge den gældende ligningslov § 14, stk. 2, er der som hovedregel fuld fradragsret for udgifter til udredelse af løbende ydelser såsom aftægts- og underholdsydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede. § 14, stk. 3, begrænser denne fradragsregel, for så vidt angår løbende ydelser til den skattepligtiges børn, børnebørn osv. samt disses ægtefæller. Løbende ydelser til disse personer kan kun fradrages i det omfang, hvori de kan anses som vederlag for en økonomisk modydelse, som er modtaget ved forpligtelsens stiftelse. Lovforslagets § 1, nr. 8, går ud på at indføre en tilsvarende begrænsning i fradragsretten for løbende ydelser til fonds, legater o. lign., der helt eller delvis er oprettet til fordel for bestemte familier (familiefonds).

Ligningslovens § 17 begrænser fradragsretten for renter af gæld til børn, børnebørn osv. på tilsvarende måde, som § 14, stk. 3, begrænser fradragsretten for løbende ydelser. Efter lovforslagets § 1, nr. 10, skal begrænsningen i § 17 også gælde for renter af gæld til familiefonds.

Disse forslag må ses på baggrund af, at det familiemæssige formål, som disse fonds varetager, ikke med rimelighed kan begrunde de gældende fradragsregler. Det er naturligvis særlig klart, når fonden udelukkende har et familiemæssigt formål. En del familiefonds har dog tillige et vist almennyttigt formål, men ofte således at det almene formål kun kan få fordel af fonden,